

Zájezd do Aschaffenburgu

Celý náš zájezd začal v pondělí 4. října v sedm hodin, když jsme autobusem pana Červenky vyjeli do Německa. Cesta byla velice dlouhá a trvala asi 10 hodin, a proto jsme si ji zpříjemňovali videem. Do Aschaffenburgu na ubytovnu jsme dojeli okolo páté hodiny a následovalo zabydlení v pokojích a večeře. Po večeři jsme šli na procházku po městě. Povinnou večerku jsme neměli, ale byli jsme tak unavení, že nebyla ani potřeba.

V úterý po snídani jsme jeli do německé školy, kde nás jejich pěvecký sbor uvítal africkou, německou a českou písničkou. Pan Trippner nám ukázal celou školu. Škola je velice pěkná a moderní. Mě nejvíce zaujala tělocvična, která je i s diváckou tribunou a hrací plocha je měkká. Pak jsme měli „2 hodiny němčiny“, kde jsme dostali mapy, abychom se neztratili. Pak přišli němečtí studenti, s kterými jsme měli dělat anketu na seznámení. A byli jsme docela překvapeni, že anketa byla v němčině, ale i v češtině, to jsme si oddechli, že jsme si nemuseli „namáhat naše hlavičky“. Každý jsme mohli dělat anketu s jedním německým studentem, většinou s dívkami. Studenti z německé školy k nám byli velice příjemní. Před dvanáctou hodinou jsme jeli na oběd, který byl moc dobrý, i když byly těstoviny, které jsme pak měli celý týden na všechny možné způsoby, kromě asi dvou výjimek. A kdo se nenajedl pořádně, tak měl „smůlu“, protože do večeře nic jiného nedostal a nás čekala dlouhá a namáhavá cesta po historické části Aschaffenburgu, na které nás provázela průvodkyně a pan Trippner. A po procházce po historickém centru jsme se sešli s německými studenty a šli jsme s nimi nakupovat, což znamenalo další chození, a nakonec nás čekala dlouhá cesta na ubytovnu. Ubytovna totiž byla na konci dlouhé ulice, která byla do kopce. Na ubytovně jsme se jen najedli a hned zas šli do centra, kde jsme měli sraz s německými studenty, kteří nám měli ukázat „noční život“ v Aschaffenburgu. Takže do postele jsme opět padli „jako za vlast“.

Ve středu ráno jsme jeli do Frankfurtu nad Mohanem i s německými studenty. Tam jsme měli okružní jízdu po letišti s průvodkyní, která uměla česky. Viděli jsme odlétat a přistávat letadla a dozvěděli jsme se spoustu zajímavých informací. Pak následovala prohlídka letištní haly, tam jsme se nejvíc vyřádili v McDonaldu, kde měli dětský koutek s barevnými kuličkami a skluzavkou. Po obědě jsem se jeli podívat do centra Frankfurtu na náměstí a na vyhlídkovou terasu, odkud bylo vidět finanční centrum, tam jsme dostali rozchod na nakupování a pak následovala cesta na ubytovnu. Po večeři byl středeční večer volný, takže jsme mohli odpočívat, ale to ne! My, které jsme měly na starost závěrečné vystoupení, jsme pilně tři hodiny zkoušely. (7 děvčat)

Ve čtvrtek po snídani jsme jeli do německé banka Raiffeisenbank a po návštěvě banky jsem měli ve škole oběd, který vařili žáci. Byly zapékané (a co jiného než) těstoviny, ale musím uznat, že se jim oběd povedl a podzimní výzdoba ještě víc. Po obědě jsme podle původního plánu měli jet na kriminální policii, ale to bohužel nevyšlo, tak nás čekalo jiné překvapení. Šli jsme do prvního německého muzea automobilů, kde bylo vystaveno více než 200 exponátů. Byla to podívaná, jaká se hned tak nezažije. Pak jsme jeli na ubytovnu, kde jsme se připravovali na rozlučkovou party. To víte, nervy před vystoupením. Rozlučková party začala o půl osmé a hned jsme šli do hudební učebny, kde již byl připraven DJ a také světla jako na diskotéce. Předvedli jsme naše vystoupení a podle potlesku soudím, že se všem líbilo. Pak jsme tancovali, jedli a pili a rozlučková party skončila asi o půl jedenácté.

V pátek jsme si udělali snídani i jídlo s sebou do autobusu a po sedmé hodině jsme vyjeli směrem k domovu. Do Pardubic jsme přijeli kolem šesté hodiny plni nových zážitků a vzpomínek. A také už jsme byli rádi, že si konečně odpočineme.